

La misericòrdia és l'estil del cristià

Dc, 12/09/2018 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

A la capella de la Casa Santa Marta, el papa celebra la missa i recorda que els cristians no segueixin "l'esperit del món", sinó que visquin la "bogeria de la creu"

"Ser cristià no és fàcil", però fa "feliç": el camí que el Pare Celestial ens indica és el de la "misericòrdia" i "de la pau interior". A la missa celebrada a la Casa Santa Marta, el papa Francesc aclareix de nou els trets distintius de "l'estil cristià", a partir de l'evangeli de Lluç (Lc 6, 27-38). El Senyor, el pontífex especifica, sempre ens mostra com "la vida d'un deixeble" hauria de ser, per exemple, les benaurances o les obres de misericòrdia.

Anar en contra de la lògica del món

D'una manera particular, la litúrgia d'avui se centra en "quatre detalls per viure la vida cristiana": "estimar els vostres enemics, fer el bé als que us odien, beneir els que us maleeixen, pregar pels que us tracten malament". En la seva homilia, el papa Bergoglio observa que els cristians mai no han d'entrar "en la xafarderia" o "en la lògica dels insults", que només genera la "guerra", però trobar sempre temps de "pregar per les persones fastigoses":

Aquest és l'estil cristià, aquesta és la forma de viure cristiana. Però si no faig aquestes quatre coses? Estimar els enemics, fer el bé als qui m'odien, beneir els qui em maleeixen, i pregar pels qui em tracten malament, no sóc cristià? Sí, ets cristià perquè has rebut el baptisme, però no vius com un cristià. Vius com un pagà, amb l'esperit mundà.

La bogeria de la creu

Per descomptat, és més fàcil "parlar malament dels enemics o dels que són d'un partit diferent", però la lògica cristiana va contracorrent i segueix la "bogeria de la Creu". L'objectiu final, afegeix el Papa Francesc, "és arribar a comportar-se com a fills del nostre Pare":

Només els misericordiosos s'assemblen a Déu Pare. "Sigueu misericordiosos, com el vostre Pare és misericordiós". Aquest és el camí, el camí que va en contra de l'esperit del món, que pensa el contrari, que no acusa els altres. Perquè entre nosaltres hi ha el gran acusador, el que sempre ens acusa davant Déu, per destruir-nos, Satanàs: és el gran acusador. I quan entro en aquesta lògica d'acusar, maleir, intentar fer el mal a un altre, entro en la lògica del gran acusador que és destructora. Que no coneix la paraula "misericòrdia", no ho sap, mai ho ha viscut.

La misericòrdia del cristià

La vida, per tant, oscil·la entre dues invitacions: la del Pare i la del "gran acusador", que ens insta a acusar els altres, a destruir-los".

Però és ell qui m'està destruint! I tu no ho pots fer a l'altre. Tu no pots entrar en la lògica de l'acusador. "Però pare, jo he d'acusar". Sí, acusa't a tu mateix. T'anirà bé.

L'única acusació legítima que tenim els cristians és acusar-nos a nosaltres mateixos. Per als altres, només la misericòrdia, perquè siguem fills del Pare misericordiós.

Traducció de Pere Prat Serra